

DAGMAR PECKOVÁ ALIAS MACKIE MESSER

VELKOLEPÁ KABARETNÍ REVUE

WANTED

LUCERNA – DUBEN 2017

17 EXKLUZIVNÍCH PŘEDSTAVENÍ
POUZE OD 11. DO 30. DUBNA 2017

ŮČINKUJÍ: DAGMAR PECKOVÁ, JIŘÍ HÁJEK, JAN KUČERA,
EPOQUE QUARTET & ORCHESTRA,
MIROSLAV HLOUCAL JAZZ BAND,
MARTA TRPIŠOVSKÁ, MICHAL VODENKA A DALŠÍ...

HUDBA: KURT WEILL DIRIGENT: JAN KUČERA

SCÉNÁŘ, VÝPRAVA, REŽIE: CABANI

SAGL
PRODUCTION

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNEŘI:

NOVA

BLESK

WWW.PECKOVA-KABARET.CZ

PŘEDPRODEJ:
TICKETPRO
a ticketmaster company

DAGMAR PECKOVÁ
VELKOLEPÁ KABARETNÍ REVUE
WANTED

- Stejnojmenné CD Wanted, natočené uvedenými umělci, vychází v dubnu 2017.
- Všichni návštěvníci představení v Lucerně si jej budou moci zakoupit přednostně před uvedením do distribuční sítě za poloviční cenu.
- Každý exemplář bude podepsán Dagmar Peckovou.

TERMÍNY

11.4. - 19.00 předpremiéra
12.4. - 19.00 slavnostní premiéra
14.4. - 19.00
15.4. - 14.00
15.4. - 19.00
16.4. - 14.00
16.4. - 19.00
17.4. - 16.00
19.4. - 19.00
20.4. - 19.00
22.4. - 19.00
23.4. - 19.00
25.4. - 19.00 zaznamenává Česká televize
26.4. - 19.00
28.4. - 19.00
29.4. - 19.00
30.4. - 19.00

DAGMAR PECKOVÁ

VELKOLEPÁ KABARETNÍ REVUE

WANTED

PÁR SLOV O NÁMĚTU KABARETNÍ REVUE WANTED

V dnešní době si mnoho umělců pokládá otázku, jak přiblížit „vážnou“ hudbu více lidem. Vznikají tak nejrůznější crossovery oper i symfonií, umělecky více či méně hodnotné. Stačí však zabrousit do meziválečného období 20. století a máme tu skutečného vykonavatele tohoto poslání: Kurta Weilla.

Ten opustil nabubřelost a afektovanost pozdního romantismu koncertních síní i salonů a psal původní hudbu pro „obyčejného“ člověka, který chtěl po hrůzách 1. světové války už jen bezstarostně žít.

Spolu s fenomenálním autorem textů Bertoldem Brechtem objevuje svět zločinecké galerky, berlínských putyk či nevěstinců a vypráví příběh právě takových lidí. Díky svému židovskému původu však musel počátkem 30. let opustit Berlín i Německo. Tvořil tedy dál ve

Francii, později v Americe. A každá z těchto zemí si Kurta Weilla přivlastnila a vydávala za vlastního. Uměl totiž velmi rychle a důsledně proniknout do systému „jejich hudby“ a psát stejně krásně francouzské šansony jako skvělé muzikály 40. let v Americe, ze kterých čerpali následovníci ještě dlouho po Weillově smrti.

Kurt Weill zanechal zcela jistě nesmazatelnou stopu v dějinách světové hudby. Žel pro Čechy zůstal jeho odkaz tak trochu cizí.

V 50. letech tady byla německá i americká hudba nežádoucí. V 60. letech se to sice snažil mírně napravit Semafor a Miloš Kopecký proslulým šlágrem Mackie Messer, ale to rozhodně nemohlo stačit.

Na nejnovějším CD „Wanted“ zazní nejen proslulý a již jmenovaný Mackie, ale i další písně jako Surabaya Johnny nebo Barbara Song, které měla ve svém repertoáru v 70.

letech i Hana Hegerová, a sice v úchvatném přebásnění Pavla Kopty. Nejsou opomenuty francouzské šansony - melancholické tango Youkali či tklivá píseň Je ne t'aime pas. Nechybí ani komický kavárenský Dopis na rozloučenou. I'm a stranger here myself a Buddy on the Nightshift jsou pak vybrány z autorovy tvorby amerického období. Při poslechu CD „Wanted“ zapomeneme na okolní svět politické bezradnosti a nekorektnosti, stejně jako zapomínali lidé před devadesáti lety, kdy se svět tak trochu podobal tomu dnešnímu a Weillova hudba vládla kavárnám, jevištím malých forem, ale i kabaretům. Zavřete oči a ponořte se se do světa velkolepé revue, šansonů, kabaretů a pravého nefalšovaného jazzu.

Nadlouho je však zavřít nepůjde, výprava a vše, co bratři Cabani tak skvěle umí, vám to nedovolí.

DAGMAR PECKOVÁ

VELKOLEPÁ KABARETNÍ REVUE

WANTED

DAGMAR PECKOVÁ ODPOVÍDÁ

Proč právě hudba Kurta Weilla?

S hudbou tohoto skladatele je spojen můj debut na „západní“ scéně po sametové revoluci. V roce 1992 jsem ve Stuttgartské opeře ztvárnila hlavní ženskou roli ve Weillově opeře „Sláva a pád města Mahagony“, jejíž ústřední písní je Moon of Alabama, která byla nesčetněkrát zpracována a zná ji snad každý. Weillova hudba je velmi inspirativní. Spolu s Bertoldem Brechtem v nerozlučné dvojici ztvárnil umění obyčejného člověka a podařilo se mu přenést témata ze vznešených paláců a měštanských salónů pozdního romantismu do obyčejných městských putyk, bordelů a zločineckých galerek. Obdiv k americké hudbě 20. let minulého století autora inspiroval a nacházíme u něj nepřehledné množství jazzových prvků. A právě to je charakteristický Kurt Weill. Je to tedy autor tzv. „vážné hudby“, když skládal symfonie? Je to autor operní, když skládal opery? Je to autor písňový nebo šansonový, když

tvůřil francouzské šansony k nerozeznání od „typicky francouzských“ nebo první americké muzikály? Ano to vše je Kurt Weill.

Kdy jste poprvé zaznamenala Mackieho Messera?

Pamatujete si ten úžasný klip ze 60. let a Miloše Kopeckého? Koho by nezasáhl? A to jsem byla malé dítě a dodnes si na něj pamatuji. Pravda, z dnešního pohledu vidím, že to s Brechtem má málo společného a toto zpracování se odchyluje od původního záměru „flašinetáře–vypravěče“, ale vem to čert. Je to skvělé.

Čím vám příběh londýnského krále podsvětí tak imponoval?

Já si myslím, že právě díky Weillově hudbě žije Mackie Messer daleko delší život, než v „pouhé“ činohře. Jedna melodie krásnější, než druhá... a navíc, právě zde je nejvíc patrný prvek obyčejného člověka. Příběh Mackieho se u Weilla jmenuje Třígrošová

opera. Tedy opera pro všechny. Jak vidíte, příběh anglického podsvětí mě nadchnul právě hudbou Weilla a lyrikou Brechta, jehož podtext je těžko přeložitelný.

Není pro vás, operní divu, kabaret příliš jednoduchou disciplínou?

Myslíte, že je kabaret odpočinková disciplína? Pro mě tedy ne. Zpěv, mluvené slovo, tanec... světla, show, revue???

A já bych chtěla využít i jiných schopností ve mně ukrytých. Nepovažuji se „jen“ za operní pěvkyni. To má příděch statiky a kredencióznosti. A to jsem nikdy nebyla a nebudu. Pokud si mě publikum pamatuje z mého ztvárnění „Carmen“, musí vědět, že jsem nikdy nebyla typická operní pěvkyně a nikdy mi nestačilo vyjadřovat se „pouze“ hlasem. Vždy tam bylo něco navíc. Víc duše i víc těla. Prostě nebyla jsem Pecková, ale Carmen. A to bych chtěla docílit i v naší plánované Cabaret revue - být zcela ve službách této úžasné muziky a vícedimenzionálního žánru.

OTÁZKY PRO REŽISÉRA MICHALA CABANA

Když se řekne kabaret, všem se hned vybaví kankán, Moulin Rouge. Bude to tento typ kabaretu? Co byste nám prozradil o výpravě?

Moulin Rouge to nebude, ale s francouzským kabaretem čili místem zábavy, kterou nelze jednoznačně vymezit, ohraničit nebo zaškatulkovat, to bude mít mnoho společného.

Mohli bychom říci, že se soustředíme spíše na expresivitu a výtvarnost navazující na berlínský typ kabaretu dvacátých let minulého století. Ale nebyla by to úplná pravda. Naše barevná revue bude ve skutečnosti kabaretem 21. století. Jednotlivé scény budou křičet, některé budou trochu nekorektní, projekce jako dominantní prvek výpravy rozostří hranici mezi realitou a fantazií, samet pohladí, ostrá a nejen taneční gesta probudí, hlas Dagmar Peckové uhrane...

A všichni se budeme smát i plakat, tleskat, pískat i dupat, snít a dobře se bavit...

DAGMAR PECKOVÁ

VELKOLEPÁ KABARETNÍ REVUE

WANTED

PRODUCENT TOMÁŠ ŠAGL DODÁVKA

Dagmar Pecková, Jiří Hájek, Jan Kučera, Epoque Quartet & Orchestra, Miroslav Hloucal Jazz Band, Marta Trpišovská, Michal Vodenka... to jsou jména dlouho zabydlena na světových jevištích.

Když jsme se o nich komukoliv zmiňovali, často se nám dostalo povzdechnutí, jak by bylo skvělé tyto osobnosti a tělesa dostat na jedno pódium při nějakém mimořádném koncertu.

Je až neuvěřitelné, že se nám podařilo právě s těmito významnými účinkujícími sestavit takových představení celkem sedmnáct!

K unikátnosti tématu a famózní výpravě a režii bratří Cabanů chci říct tolik: Přípravuje se něco úžasného, co v Česku ještě nebylo...

DAGMAR PECKOVÁ

VELKOLEPÁ KABARETNÍ REVUE

WANTED

DAGMAR PECKOVÁ
VELKOLEPÁ KABARETNÍ REVUE
WANTED

DĚKUJEME ZA POZORNOST

SÁGL
PRODUCTION

SÁGL PRODUCTION s.r.o.

Truhlářská 1110/4

Praha 1

Tel: +420 777 338 338

E-mail: info@sagl.cz

Web: www.sagl.cz